

Forhandlingen genoptoges:

Alfred Jensen: Det maa hilses med Tilfredshed, at dette Forslag om Ophævelse af Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed er fremkommet. Der har været ytret nogen Tvivl om, om den paagældende Lov ved sin Tilstedeværelse har virket generende for Fagforeningerne. Det er imidlertid saadan, at allerede før Loven fremkom, var man i Organisationskredse klar over, at den vilde være vendt mod Organisationernes Kampmidler, mod de Midler, som man vilde bruge over for Arbejdsgiverne. Dette medførte bl. a., at Dansk Arbejdsmandsforbunds Kongres blev udsat et halvt Aar, for at man kunde tage Stilling til, hvilke Forholdsregler man nu skulde anvende over for Lovforslaget, og hvilke Forholdsregler man skulde tage, efter at Loven var gennemført.

Det, som Lovens Brug særlig har vist os, er jo, at de Forventninger, der blev stillet til den, fuldstændig er gaaet i Opfyldelse; Loven har ensidigt virket mod Fagforeningerne. Det har været saaledes, at de Bestemmelser, som Fagforeningerne har vedtaget, har kunnet brydes af enkelte Medlemmer, uden at man fra Fagforeningernes Side har kunnet bruge effektive Midler over for en saadan Lovovertræder, idet der saa var Mulighed for ham for at gaa til Domstolene og faa sin Ret efter Loven, det vil sige faa Fagforeningerne dømt. Det foreligger der mange Eksempler paa.

Et andet Omraade, hvor Loven har virket endnu stærkere, er jo det, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen omtalte. Man har netop ikke villet overtræde Loven; alle de Foranstaltninger, som de enkelte Fagforeninger og Forbund ønskede at iværksætte, er ikke taget i Brug, fordi man vidste, at hvis man iværksatte disse Ting, fik man en Dom og en Bod paa Halsen. Det kan i den Forbindelse nævnes, at der i flere Aar er ført Strejker ved et Par Amter her i Landet, som ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, og som ikke ønsker at afslutte nogen Overenskomst med Fagforbundene. Man har taget uorganiserede Arbejdsgivere til Hjælp, og herved har man undgaaet at blive ramt af Strejken, medens paa den anden Side de paagældende Forbund ikke over for disse Amter har kunnet iværksætte Blokade, fordi de var klar over, at det vilde være ensbetydende med en Dom for Fagbevægelsen, en Dom, som vilde tømme Fagforeningskasserne. Alene

heri er jo Bevis for, at Loven har virket mod Fagforeningerne.

Loven har virket hindrende ogsaa for de Bestræbelser, som Fagforeningerne gør sig for at udvide Overenskomstomraaderne. Her tænker jeg paa, at man fra Fagbevægelsens Side i Byerne har udfoldet Bestræbelser for at drage de uorganiserede Arbejdere ind under Overenskomstomraadet. Loven har her virket hindrende, idet man ikke der kunde iværksætte det fornødne, uden at man fik en Dom mod sig. En saadan Lov medfører naturligvis, at man ikke kan udvide Overenskomstomraadet, og det gør, at de uorganiserede Arbejdsgivere ved Hjælp af uorganiseret Arbejdskraft er i Stand til at undergrave Organisationsomraadets Overenskomster.

Vi maa altsaa nok have Lov til at paastaa, at Loven har virket mod Fagorganisationerne, og at det derfor er betimeligt, at netop Fagforeningerne har ønsket denne Lov fjernet. Vi kan kun hilse Lovforslaget som et Skridt i den rigtige Retning, men naar dette Skridt er taget, maa vi endvidere tage de andre Lovforanstaltninger op, som virker hemmende paa Fagbevægelsen, idet det jo er saaledes, at man, ogsaa før vi fik Tugt- og Lovstraffen, kunde drage Fagforeninger til Ansvar for de Handlinger, de foretog for at varetage Medlemmernes Interesser. Hvis der skal være nogen Mening i, at vi ophæver denne Lov, maa vi sikre Fagforeningerne imod, at de saa i næste Omgang bliver Genstand for civilretlige Søgmaal eller trues med Straffelovens Foranstaltninger.

Jeg forstaaer udmærket, at der fra Venstres Side er stor Tilfredshed med en Lov, som forhindrer visse Organisationers Indflydelse paa Samfundslivet, men jeg vil heroverfor hævde, at den Virksomhed, som Fagforeningerne udøver, absolut ikke virker mod de smaa i Samfundet, absolut ikke virker mod dem, der bliver udbyttet. Vi har ikke noget imod Foranstaltninger i Lovgivningen her, men de bør gaa ud paa, at man bremser Trustere og Karteller i deres Udbytning af Medborgerne i Samfundet.

Vi kan ikke forstaa, hvorfor vi skal have Udvalgsbehandling af Lovforslaget. Der er faldet saa mange Ord om Loven, at det maa være tilstrækkeligt. Lovforslaget maa absolut kunne færdigbehandles uden Udvalgsbehandling, saaledes at vi faar det hurtigt gennemført. Skulde vi alligevel faa en Udvalgsbehandling, vil vi dog henstille, at det foregaar saa hurtigt som muligt, saa at vi saa snart gørligt bliver fri for denne Lov.